

Det här är en sammanställning av några av en av mina Facebook-vänners inlägg under november 2012. Då hon hade inställningarna satt till Endast vänner så har jag inte kunnat dela inläggen på Facebook.

Jag har redigerat bort en del efternamn och hoppat över några inlägg med bilder, min tanke är ju främst att visa händelseförloppet.

Ett litet tips är att ta en kort paus efter varje inlägg. Fundera på "hur kommer det här att gå?"

12 November

Man kan inte hjälpa alla, men alla kan hjälpa någon! Pay it forward!

Sedan jag började på Ving i oktober har jag passerat en man som sitter i gatuhörnet Flemingsgatan/Rörstrandsgatan vid St. Eriksplan. Han sitter där tyst och med nedslagen blick från morgon till kväll i de ruggiga, kalla, regniga höstvindarna när jag själv sitter, efter en god natts sömn, frukost och en varm morgondusch, på ett mysigt kontor, umgås med glada kollegor, dricker kaffe och tar avbrott för god lunch när jag blir hungrig... Jag berörs av alla hemlösa som jag ser, jag kan inte "vänja mig" vid synen trots att jag bott här i tio år nu och passerar flera varje dag. Jag förstår att det finns en berättelse, ett människoöde, bakom varför det blev som det blev – ingen förnedrar sig så frivilligt, ingen önskar sig ett sådant liv.

En dag när jag stannade till vid mannen för att lämna en smörgås och en varm kopp kaffe så förstod jag att han pratar spanska! Nu stannar jag till och pratar en stund varje dag när jag är på väg hem och jag har fått ta del av hans livshistoria... som är väldigt lång, men som jag ska försöka återge kortfattat.

Han är rumän som jobbat och försörjt sig och sin familj på en jordgubbsodling i södra Spanien. Med landets stora ekonomiska kris fick han sluta och det fanns inga sociala möjligheter till hjälp. Så blev han och hans fru erbjudna jobb i Sverige av en "vän".... De lämnade tre döttrar kvar i Rumänien hos en moster och åkte iväg – för att upptäcka att det inte fanns något utlovat jobb. Och här är de nu sedan flera månader tillbaka – i ett land där de inte kan språket och där de inte känner någon – han i ett gatuhörn och hans fru i ett annat. Nätterna bor de, tillsammans med åtta andra, i en enrumslägenhet som de får hyra för 100:-/natt och person. Pengarna ska betalas varje eftermiddag. Den som hyr ut lägenheten tjänar en bra hacka på deras utsatthet – å andra sidan ser han till att de åtminstone får tak över huvudet nattetid. Vart skulle de annars ta vägen? En bra dag får han ihop 250: - berättade han, en mindre bra dag kanske 30-40:-, men han säger att han är tacksam för vad han får och att han absolut inte kan förvänta sig att okända människor ska ge honom pengar. Varje eftermiddag kommer en fantastisk kvinna (jag har träffat henne) från Klara Kyrka och lämnar mat. Tack vare det behöver han inte köpa mat,

utan kan spara de pengarna till sin hemresa. Det är hemskt att behöva tigga säger han och varje dag går han och hans fru förbi kyrkan för att be Gud om förlåtelse, men värst av allt är att behöva låta hustrun utså kyla och förnedring – och den ständiga saknaden efter döttrarna gör ont. Det är inte normalt, menar han. Föräldrar ska vara närvarande och finnas där för att vägleda sina barn och visa vad som är rätt och fel. Döttrarna vet inte att mamma och pappa sitter på gatan i ett annat land och tigger. Det kan vi bara inte berätta för dem, säger han.

Som ni säkert förstår är historien lång och detaljerna många. Jag har försökt att i stora drag återge allt jag fått veta.

Jag vill gärna försöka få ihop de 2500:- som bussbiljetterna hem till Rumänien kostar. Vill du vara med och hjälpa så ber jag dig att vänligen sätta in valfri summa på mitt Nordea-konto. Inboxa mig då – så får du mitt kontonummer. Jag kommer personligen, tillsammans med denna man, köpa biljetterna så du kan vara säker på att pengarna går till det de är avsatta för. Om 24 personer (+ jag själv) skänker 100: - räcker det till biljetterna hem så de kan få fira jul med sina barn. "Pay it forward" ! Tack på förhand!

13 November

Pay it forward! Kära vänner! Det här känns makalöst fantastiskt, galet underbart och nästintill överkligt! Vilken enorm respons och genomslagskraft mitt inlägg från gårdagen fick! Aldrig hade jag räknat med det! Jag tänkte först skicka sms till nära och kära för att kolla om vi kunde skramla ihop till bussbiljetterna, men så slog det mig att 'tänk om det finns någon där bland mina "periferi-vänner" på Fejjan som skulle vilja bidra med en liten slant och som inte får möjlighet till det bara för att JAG väljer ut och begränsar vem som JAG tror kan tänkas vilja hjälpa '.

O, vilken tur att jag tänkte om!

Aldrig i min vildaste fantasi hade jag trott att det skulle bli ett sådant här gensvar! Ni är alla underbara! Mer beundransvärda än vad ni tycker att jag är (TACK FÖR DET!) för att ni kan tänka er att hjälpa en helt okänd man (jag har ju ändå utvecklat någon sorts relation till honom) "bara" genom att läsa en gravt förkortad livsberättelse. Och många av er känner ju inte ens mig! DET är fantastiskt och bevisar hur starka vi kan vara tillsammans om vi vill! Att kärlek, värme, omtanke för vår näste och medmänsklighet överlever i en värld som också består av egoism, orättvisa, krig och svält.

Du ska inte känna dåligt samvete för allt det fina och fantastiska du har! Det är du väl värd! Du har säkert arbetat hårt för det och har du inte gjort det är du värd det ändå! Men att stanna upp och faktiskt KÄNNA tacksamhet för det; det ska vi alla göra! Och som jag brukar säga (något skämtsamt och skämta får man!); "Amarone-vinet smakar

så mycket godare till oxfilén om man också gör något gott för någon som inte har haft samma förutsättningar som en själv i livet".

Sent i gårdkväll fanns det 1550:- på mitt Nordeakonto. Vissa har skänkt mycket större bidrag än vad jag någonsin hade räknat med och bidrag har kommit från ensamstående mammor och pappor som kanske egentligen inte har råd, men som bidrar med en slant ändå. Det är makalöst! Vilka människor vi är där ute! Om vi kan göra en sådan här grej av ett litet inlägg på FB - vad skulle vi då inte kunna åstadkomma...?

Meddelanden i min inbox, från för mig kända och okända personer, kommer hela tiden och pengarna fortsätter strömma in... Dessa pengar är "öronmärkta" för vår kompis och hans familj. Det lär bli ganska mycket över när bussbiljetterna är betalade, men för en fattig hemåtvärande man kommer de säkert till användning! Kanske får en slant gå till de julklappar som jag tänkt att vi skulle skicka med till döttrarna..? De är 12, 16 och 20 år gamla. Alla bor hemma. När det gäller kläder som alla så vänligt vill skänka måste jag kolla vad som behövs och hur mycket de får ta med på bussen hem. Kanske kan vi skicka resten?

Jag har ett förslag till er som har varma jackor och stövlar på vinden; Ta med dem till stan nästa gång du åker dit! Du kommer träffa på minst tre personer som behöver dem innan du ens hunnit ut från Stockholms Central... Säkert finns det behovande i andra gatuhörn och/eller städer i Sverige också!

TACK till er alla för omtanke och kärlek! Jag är djupt rörd. Pay it forward!

14 November

Idag har jag träffat Tudors fru Juliana för första gången. Efter jobbet gick jag förbi och hämtade upp vår kompis i gatuhörnet och som lite smått förvånad följde med mig när jag sade att idag vill jag träffa er båda och prata en stund - jag har glada nyheter!

Vi gick tillsammans den fem minuter långa promenaden bort till blomsterbutiken vid Odenplan där hans fru satt i min alldeles för stora dunjacka och mina tre nummer för stora vita vinterstövlar. Att de var för stora är bara bra, menade hon - "för då kan jag ha dina rosa raggsockor på mig också".

Vi gick till en närliggande pizzeria och jag fick verkligen propsa på att de skulle beställa något att äta. Han har svårt att ta emot pengar från mig eftersom han vet att jag själv har tre barn och han tycker att de pengarna behöver jag själv. Hur som haver, envis som jag är (född i Oxens tecken) tog han till sist en kebabrulle och hustrun en pizza. Vi pratade länge, säkert ett par timmar och jag fick veta ännu mer om

deras liv. Skulle jag skriva allt här så skulle det bli en roman, men jag kan säga att de jobbat och försörjt sig som vem som helst tidigare. Han var anställd i en fabrik i Rumänien i 21 år, jobbade med metall på något sätt. De har byggt sitt eget hus för pengar de tidigare tjänat och kvar i huset är nu döttrarna med sin moster och väntar och längtar efter mamma och pappa. Såklart! När fabriken lades ner åkte de till Spanien och arbetade på jordgubbsodlingen båda två. Juliana jobbade som hembiträde åt ägaren av odlingen där hon städade och lagade mat och hon har också jobbat på kontor på något vattenverk i sitt hemland och i en hotellbar.

Jag berättade för dem om den fantastiska insamlingen. Jag berättade för dem om ER, för mig kända och helt okända personer som generöst från både hjärta och plånbok ställt upp så självklart på detta "projekt". Alla ni ska känna en stolthet och glädje över er insats och era bidrag! Jag kan säga att lyckan och förvåningen hos dem var enorm när jag berättade att nu är bussbiljetterna betalda. Och att det finns mer! Jag har sagt till dem att pengarna jag får in är deras och att de ska säga till om de behöver något nu, innan avresa. De gjorde de inte sade de, men de har mitt mobiltelefonnummer om de skulle ångra sig. Dessutom träffas vi ju ändå nästan varje dag.

Idag fick jag också veta att deras yngsta dotter fyller 12 år den 3/12 - samma dag som de kommer hem! De hade pratat med henne häromdagen och frågat vad hon önskade sig i födelsedagspresent.

"Att mamma ska komma hem", hade hon svarat. Då grät vi alla tre.
**TUSEN TACK ALLA NI FÖR ATT DET FINNS MEDMÄNSKLIGHET
OCH VÄRME HOS SÅ MÅNGA MÄNNISKOR!!!**

Och vet ni vad jag är väldigt, VÄLDIGT glad över? Att ingen av er alla har ifrågasatt mig eller er själva huruvida detta är sant eller ej. DET tycker jag är fantastiskt! Som en generös man (som jag personligen inte känner) med hjärtat på rätta stället skrev till mig: "Ibland får man bara lov att lita på människor. Trots att man aldrig träffats". Det är en underbar inställning tycker jag som vittnar om tilltron till varandra i en värld som ofta är misstänksam. Och om hans ord var menade till mig eller vår kompis på gatan kan ju kvitta i sammanhanget. :)
Käraste vänner: AKTUELLT SALDO : 5350:- !!! ♥

15 November

Från Haparanda i norr till Ystad i söder, brukar man säga (faktum är att det är Trelleborg som är Sveriges sydligaste stad)... För Tudor och Juliana har det visat sig att människor så långt upp som åtminstone Sundsvall i norr (kanske någon ännu högre upp i landet som jag inte har koll på...? Vissa som har satt in pengar på kontot har inte specificerat med sitt namn - TACK till er alla!) till Spanien i söder har engagerat sig i deras livsöde. Idag fick jag ett meddelande i min inbox

av Eva och Christer, föräldrar till Karin xxxxx. De är nu i Spanien och har tillbringat två månader där.

Jag tar mig friheten att publicera hennes meddelande här:

"... Hela din berättelse är så gripande. Just där vi befinner oss i Spanien nära Portugals gräns finns jordgubbsodlingarna. Vi ser dem med nya ögon nu. Här är tuffa tider överallt. På vissa arbetsplatser som vi kommit i kontakt med så delar de anställda på arbetet. De arbetar varannan månad och på så sätt blir ingen på den arbetsplatsen uppsagd. Stor kram från Eva och Christer".

Gott folk, aktuellt saldo: 7350:- *gåshud*

18 November

"Pay it forward"! Uppdaterad info: Jag är just nu i Skåne. Har varit här sedan i fredags. I torsdags pratade jag med Tudor på hörnet vid St Eriksplan och bad honom kolla upp om det var möjligt att boka om hemresan till en vecka tidigare, d.v.s den 24:e, eftersom pengarna redan finns! Han skulle kolla det... I går ringde han. Han var så glad - och hans fru överlycklig! De lyckades boka om och får således en veckas mindre förnedring och kyla på Stockholms kalla gator! "Från djupet av våra hjärtan", sade han - "tack till dig och alla dina fantastiska vänner. Gud välsigne er. Hälsa dem det"! Jag har ännu inte berättat för Tudor hur mkt pengar som kommit in (det är över 8000:- nu!) Det lär ge deras familj en härlig jul och hålla ekonomin X antal månader framåt. Förhoppningsvis hittar han sig ett arbete i Rumänien, men det ser mörkt ut... Det finns inga jobb att få. Det allra bästa vore om vi kunde hjälpa honom att hitta ett jobb här. Det är det han vill; åka hem och träffa sina barn och fira jul med dem och återförening med deras mor, sedan åka iväg för att jobba och därmed återfå sin heder som man och familjefar att kunna försörja sin familj. Har DU någon idé, eller vet du någon som behöver en stor, stark, hederlig och arbetsam karl på sin arbetsplats? Nämnas kan att han har tidigare kört lastbil och som sagt van att jobba hårt. Tänk om!! Det vore ju helt fantastiskt! Jag återkommer med aktuellt saldo när jag kommit hem (tisdag). Kram alla fina! ♥

19 November

Jo men just det ja - jag ville kolla en grej med er... Mellan raderna har jag förstått att de två äldsta döttrarna tycker om, liksom majoriteten av alla tjejer från den åldern, att göra sig fina; smink och "krimskrams" och sånt...) I veckan ska jag inhandla varsin fin och genomtänkt julklapp till döttrarna för våra pengar. Valfyllt necessär åt de äldsta har jag tänkt; nagellack, läppstift, ögonskugga, mascara, hårborste, hårspännen m.m. Och så slår det mig nu att KANSKE behöver jag inte ta av pengarna till det; jobbar DU i branschen och kan sponsra eller sälja billigare? När det gäller pengarna så ska jag kontakta en kompis som jobbar på Nordea för att rådfråga henne. Låt oss, lågt räknat (!), säga

att det blir 6500:- över när biljetterna är betalda. Det är mycket pengar att ha i bakfickan... Kanske kan man öppna ett konto i en rumänsk bank i hans namn...? Hmm...jag får se hur vi bäst löser det.

Ha en strålande dag! Puss i pannan.

19 November

"Pay it forward"! Tack till er alla för allt! Make up och necessärer är på väg hitåt med post från Trelleborg (och jag som nyss var där...), en gåva från Claudia Cosmetics via en engagerad namne i min hemstad. :) I morgon ska jag skriva en lista ihop med Juliana, sådant som de behöver och kan ta med sig hem. Jag har bett henne att titta över sin packning och inte släpa med slitna och trasiga kläder eftersom det finns så många som vill hjälpa till med BRA kläder och skor. Vi ska ta tillvara tillfället, sade jag - och det förstod de och är tacksamma för. Jag återkommer med info om vad som behövs och storlekar. "Bankkvinnan" har messat mig och kommit med förslag när det gäller pengarna och hur vi på ett säkert sätt får hem dem. Julgodis, som också snälla Karin skrivit om i ett annat inlägg, är en grej som jag tänkt be er om i sponsringsväg! :) Tudor är försiktig när han skickar hem pengar till döttrarna så de inte ska köpa godis för dem, säger han; "Godis kan man leva utan, men inte mat". Klart vi ska fixa julgodis till ungarna! :) Ja, har ni tänkt på det förresten!? - att han också försörjer sina tre barn därhemma med kronorna han får på gatan! "Hur skulle de annars få pengar?", som han sade. "Det finns ingen annan än jag som försörjer mina barn". Han skickar hem pengar och får betala 90 (!!) spänn i transaktionsavgift! En hel förmögenhet!

Och vet ni! Ikväll har det hänt spännande saker... Med det ber jag att få återkomma om. :)

Käraste medmänniskor, aktuellt saldo: 10.350:-!

20 November

Oj oj oj, vart ska jag börja...? Jag börjar med att kommentera bifogade foton. Jag bad om - och fick - tillåtelse att ta foto på Tudor och Juliana för att publicera på Facebook. De vet ju att alla ni finns där ute och till var och en av er ber jag å deras vägnar att framföra deras varmaste TACK! De kunde berätta för döttrarna i helgen att de nu kommer hem en vecka tidigare än planerat (ska jag vara ärlig så tror jag inte att de skulle kunnat ta sig hem utan vår hjälp. I alla fall inte innan jul. De har lyckats spara 1000 kronor... Biljetterna kostar mer än det dubbla; 2500:-). Glädjetjuten från döttrarna när de fick veta tog aldrig slut, berättade de och yngsta dottern skrek "Mamma, mamma,mamma"!!! Juliana log med hela ansiktet när hon berättade om telefonsamtalet hem. Jag fick gåshud och en lyckoklump i halsen...

I dag har jag lärt känna en fantastisk man som varit engagerade i Tudors och Julianas öde en längre tid. Han är en ängel från Ecuador som tidigare arbetat för Plan International, både i sitt hemland och här i Stockholm. Han har bland annat hjälpt Tudor när han blivit utsatt för olaga hot. Tiggargligor i Sthlm har hotat att föra bort honom, lägga honom i bagageluckan på en bil och få honom att "försvinna"... Varför? För att det är konkurrens om gathörnen... Vem skulle sakna honom? Vem skulle lägga ner resurser på att leta efter honom? Klart att han fruktade för sitt liv. Då fanns Bienvenido xxxxx där! Jag ska berätta mer om honom en annan gång. :)

Ikväll har jag varit på ICA och hämtat make up:en och necessärerna som kommit med post från min hemstad Trelleborg. Tack J! ♥

Och det där spännande som jag avslutningsvis skrev om igår...; I dag på min lunch tog jag tunnelbanan till St Eriksplan. Tudor har nämligen ringt en landsman idag från min telefon... En svensktalande rumän som arbetar som arbetsledare för en byggfirma här i Stockholm. Igår, ca 30 minuter efter mitt inlägg om någon kände någon som hade behov av arbetskraft, fick jag napp! En vän till mig (söta, fina J) har en vän som har en vän...och helt plötsligt sitter jag och pratar med en potentiell arbetsgivare till Tudor! Den här arbetsledaren ska försöka hinna träffa Tudor för en anställningsintervju innan lördag. Skulle det inte bli tid till det så ska de träffas hemma i Rumänien eftersom de båda ska åka dit på lördag, Tudor med buss och arbetsledaren med flyg. Förhoppningsvis kan det leda till ett jobb - helt lagligt och "vitt"! - om nu Tudor har de kunskaper som behövs. Behöver jag skriva något om hur glad på en skala mellan 1-10 Tudor blev för denna möjligheten?!?!? :)

PÅ FREDAG 23/11 FRÅN KL 1600 KOMMER BIENVENIDO OCH JAG ATT HA EN AVSKEDSTILLSTÄLLNING FÖR TUDOR OCH JULIANA PÅ RESTAURANG CALIENTE PÅ ST.ERIKSPLAN. ALLA NI SOM ENGAGERAT ER PÅ ETT ELLER ANNAT SÄTT ÄR SÅ HJÄRTANS VÄLKOMNA ATT KOMMA FÖRBI OCH HÄLSA PÅ TUDOR OCH JULIANA! SNÄLLA NI SOM BOR I KROKARNA (och alla ni andra också såklart) - TA ER TID ATT KOMMA EN STUND! SE DET SOM EN AW; ETT GLAS VIN, ÖL, VATTEN OCH LITE GODA TAPAS! (till självkostnadspris förstås). JAG KOMMER! GÖR DU? :) Meddela mig så jag vet.

Pay it forward!

21 november

Pay it forward! Käraste ni som följer Tudors och Julianas historia... Jag känner såklart ett ansvar att hålla er uppdaterade om vad som händer. Jag får så många fina kommentarer och meddelanden här på FB - både öppna, men också i min inbox. Det är självklart - och underbart! -

att ni vill veta "senaste nytt". Ni är ju delaktiga i allra högsta grad och jag är "länken" som kan och vill informera er.

I morse fick jag ett meddelande i min inbox av en man som jag inte kände - en kompis kompis. Han har kunnat följa historien om Tudor och Juliana genom att hans vän kopierat mina inlägg till sin egen FB-status (jag vet att fler har gjort det) och blivit berörd av den. Han frågade om han kunde göra något; köpa något... Jag visste inte om jag skulle tordas fråga, för jag vill inte - och har inte heller - någon gång under denna tiden kontaktat någon om något som helst, utan jag vill att detta ska vara en grej som man engagerar sig frivilligt i, men eftersom han nu frågade så sade jag det: "En dator".

Yngsta tösen är en flitig elev som älskar skolan (det trodde inte min trettonårige son på...;) och hon har hett och länge önskat sig en dator för sitt skolarbete. Eftersom Tudor kom till Sverige i tron att han skulle jobba hade han planerat att köpa med sig en dator hem. Nu blev det ju inte riktigt som han hade tänkt sig... Jag frågade således mannen om han hade kontakter via sitt arbete som skulle kunna tänkas skänka en begagnad dator. Efter ett par timmar fick jag ett nytt meddelande av honom. "Dator fixad. Ring mig" stod det. Det visade sig, gott folk, att han på sin lunch varit och köpt en sprillans ny laptop till Tudors dotter! "Den är inte från mig, sade han. Den är från OSS. För det är mycket häftigare och större att både ge och få något som många personer står bakom, och inte bara en. I synnerhet när det gäller välgörande ändamål". Hur många "likes" för den kommentaren?

23 november

VÄLKOMNA TILL RESTAURANG CALIENTE PÅ ST.ERIKSPLAN IDAG!

I eftermiddag från kl 16 och framåt kommer det hållas en liten "avskedstillställning" för Tudor och Juliana som nu äntligen, efter fem månader i förnedring och utsatthet på Stockholms gator, hitlurade i tron om arbete, i morgon kl 18.00 med buss från Stockholm Central ska få återvända hem till sina döttrar som väntar och längtar hemma i Rumänien. Jag önskar att ni alla fantastiska människor som engagerat er på ett eller annat sätt och som bor i Stockholmsområdet tar er tid att komma förbi, om så bara för en liten stund, för att tillsammans skåla för medmänskligheten! För det är faktiskt allt det här har kommit att handla om! ♥

För Tudor och Juliana blir detta en chans att personligen få tacka åtminstone en del av er alla som engagerat sig i deras situation. Det skulle betyda mycket för dem. För egen del tycker jag det vore fantastiskt att de får träffa medmänniskan "in person" bakom insättningen på mitt konto och klädinsamlingen - och jag vill också gärna träffa er!

Det mesta är klart inför avresan i morgon. I gårdkväll stod jag och min dotter och slog in deras julklappar. Jag kompletteringshandlade lite på ÖB så necessärerna till döttrarna (Marina, Leonora, Luminissa) och Juliana är nu fyllda med härlig make up från Claudia Cosmetics, schampo, balsam, deo, hårsnoddar, tandborste, tandkräm.... Tudor får en Axe-aftershave, deo och tandborste. Dessutom köpte jag skrivbok, ritpapper och färgpennor till Marina som fyller 12 år den 3/12. Och några smarriga tuggben av lever och kalkon (uuurk) till Marinas lilla hund.

Det har skänkts härliga vinterkläder och det är vad vi får prioritera att skicka med dem nu. Sprillans ny jacka från Arctic-kids, sprillans nya vinterkängor till flickorna, varma och finare begagnade jackor, mössor, vantar, en helt ny dator - och pengar; totalt 11.150:- varav 7658:- kommer växlas in till Euro enligt Tudors önskan. 2500:- har gått till bussresan och 992 kronor har gått till hygienartiklar från ÖB, samt fickpengar som jag tagit ut och gett dem då och då. Han har inget bankkonto i sitt land och därför kunde vi inte göra någon insättning härifrån. Det gick ej heller att öppna ett konto härifrån. Jag föreslog att vi skulle skicka pengarna; "money transfer", men Tudor tycker att det är att slösa eftersom de tar en förhållandevis dyr admin.avgift - och det är klart; har man suttit på gatan och tigt så är varenda krona guld värd och eftersom pengarna är hans så ska han också få bestämma över dem.

I morgon kommer jag och min man Fredrik hämta upp Tudor och Juliana vid lägenheten där de spenderat nätterna och skjutsa dem och deras packning till Centralstationen. Jag, Bienvenido och Karin xxxxx kommer att vinka av dem på lördagkvällen när bussen går kl 1800. De kommer få med sig en matsäck.

Tudor har lovat att ringa mig när de kommit fram på måndagen. Det var allt för nu, folks!

VI SES IKVÄLL!!! ELLER HUR!?!?

26 november

Jag har nyss kommit hem. jag och alldeles underbara fru Karin xxxxx (som stod för Tudors och Julianas välfyllda, supersmarriga rese-matsäck) har varit tillbaka på centralstationen nu ikväll för att skicka iväg de fyra sista väskorna som inte fick plats i lördags. 150 Euro kostade det. Hepp! Det fick det vara värt. Våra föräldrar stod för den kostnaden, och Karins bror.

Vi har ikväll (mest Karin) skällt ut en tragisk p-vakt som är en skam för det manliga släktet. Han ville inte låta oss lasta av väskorna vid bussen. Han tyckte att vi skulle parkera ett kvarter därifrån och släpa 102 kilo väskor till busshållplatsen. Det tyckte INTE Karin. Karin vann. Oj oj oj vad vi skrattade! Efteråt alltså.

Ja, nu är de ÄNTLIGEN hemma hos sina flickor igen. Med så mycket mer än de någonsin haft; 7700 kronor i Euro, 1000 kronor i rumänsk leu (en normal månadslön i Rumänien för de lyckliga som har ett jobb är ca 1500-2000 SEK), nya vinterkläder och varma fina kängor som Juliana var helt överförtjust i, kläder, en sprillans ny dator, julklappar, 3 kg smågodis, julkalendrar med choklad, och inte minst: fler än 80 nya vänner i Sverige som engagerat sig i deras öde och brytt sig om deras situation. Dessutom har Tudor ett lagligt och bra betalt arbete att återvända till i februari. Det känns helt fantastiskt!! Dessutom fick hans fru ca 900 kronor att "göra roliga saker för med döttrarna" när Tudor åker till Sverige och jobbar. Dessa pengar vet inte Tudor om och pengarna har skänkts av samma man som köpte datorn. Skaplig skillnad mellan honom och p-vakten! :) Tack, M!

Nu jäklar ska jag ta mig ett glas vin för först NU kan jag andas ut!
Har jag sagt TACK??!

"Man kan inte hjälpa alla, men alla kan hjälpa någon.

PAY IT FORWARD"

4 december

Juliana ringde nyss. Lycklig och med stolthet i rösten berättade hon om den fantastiska födelsedagsfesten de hade i söndags för deras Marina som fyllde 12 år igår. "Vi köpte en tårta och bjöd alla våra vänner och hennes vänner och nu står jag här i köket och lagar mat inför julen". Precis som vilken kvinna och mamma som helst alltså. Och ändå inte... Det var bara någon vecka sedan hon satt på trottoaren utanför en blomsterbutik på Odenplan med en pappersmugg med ett par enkronor i framför sig... Tror ni att hon då skulle kunnat föreställa hur hennes eftermiddag skulle se ut den fjärde december? Det tror inte jag (som Petra-September sjunger). Detta blev möjligt tack vare er! ♥

Nu ska vi äta skånsk grönkålssoppa!